

Р Е Ш Е Н И Е

№ 355

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 15 април 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на втори април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №178 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П.Х.В. против решение №46 от 14.02.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №696 по описа на съда за 2013 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №1405 от 05.12.2013 г. на Началник на Районно управление - Радомир към Областна дирекция (ОД) на МВР - Перник, издадено срещу П.Х.В., ЕГН *****, с което за нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) във вр. с чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 (четиристотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно. Излага доводи за неустановени от районния съд липса на компетентност у издателя на процесното наказателно постановление, несъобразяване при съставяне на акта за установяване на нарушението и при издаване на НП съответно с разпоредбите на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, чл. 42, т. 7 от ЗАНН и чл. 57, т. 7 на ЗАНН. Процесуалният представител на жалбоподателя (недопустимо) се позовава и на наличие на самостоятелно основание за отмяна по чл. 12, т. 3 от ЗВАС (отменен от 01.03.2007 г. с ПЗР на АПК (обн. ДВ бр.30/11.04.2006 г.)) От касационния съд жалбоподателят иска да отмени атакувания съдебен акт и да реши спора по същество, като отмени процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично и заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Районно управление – Радомир към ОД на МВР – Перник пред съда не се представлява и не дава становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прави заключение за неоснователност на жалбата. Предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Касационната жалба, подадена в срок, от страна по делото пред районния съд, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите на атакуваното решение ясно и безпротиворечиво личи волята на съда защо наказателното постановление бива отменено в посочените му части.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество е жалбата е основателна:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир е приел от фактическа страна, че на 28.08.2013 г. П.Х.В. във време на управление на товарен автомобил "УАЗ 3303-Т" реализира леко ПТП, като "закача" при преминаване лек автомобил. След подаден сигнал, на място е извършена проверка от служители на РУ – Радомир, които установили наличие на следи от удар върху лекия автомобил. При извършена проверка в дома на В., посочен от собственика на лекия автомобил като водач на камиона, с който е извършен ударът, служителите на полицията установили следи от произшествието. При поискване от водача да представи документите за превозното средство, договор за сключена застраховка "гражданска отговорност" на автомобилистите не бил представен, като от залепения на предното стъкло на автомобила стикер се установило, че същият е невалиден. За така установеното и след получено писмо от "Гаранционен фонд" срещу П.Х.В. със съставяне на акт е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – Радомир, извършил служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, приел от процесуална страна същото, за протекло при съобразяване с процесуалните правила за

неговото водене и изискванията на закона за съдържание на акта и НП.

Разгледал съществото на спора решаващият състав на първата съдебна инстанция, след проведено съдебно следствие, анализ и преценка на доказателствата, събрани по делото, е приел за безспорно установени и доказани факта на извършване на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Определено да бъде наложено административно наказание районният съдия е приел за правилно и справедливо определено съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 на ЗАНН и съответно на целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Административен съд – Перник намира решението на първата съдебна инстанция неправилно, като съображенията за това са следните:

Основателни са оплакванията на жалбоподателя за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения, макар и в голямата им част да не се приемат изложените от процесуалния представител тези.

В хода на извършваната първоинстанционна проверка за законосъобразност районният съд е пропуснал да установи съществени процесуални нарушения, допуснати в производството по налагане на административно наказание, с което последното е съществено опорочено, като същевременно и правото на защита на посоченото за нарушител лице е било ограничено.

Административнонаказателното производство е образувано със съставяне на акт за нарушение, при несъобразяване от страна на актосъставителя с императива на чл. 40, ал. 3 на ЗАНН във вр. с чл. 40, ал. 1 на ЗАНН. Видно от съдържанието на АУАН и от обясненията на свидетеля Борислав Кирилов, направени пред районния съд, същият е свидетел по съставяне на акта, но не и по извършване или установяване на нарушението. В такъв случай ЗАНН, в чл. 40, ал. 3, повелява актът за установено нарушение да бъде съставен в присъствието на двама други свидетели, каквото не е сторено. И да се приеме, че актът е съставен въз основа на официален документ по реда на чл. 40, ал. 4 от ЗАНН, по преписката освен обясненията на свидетелите пред районния съд липсва приложено соченото писмо от "Гаранционен фонд", в акта липсва посочване на този начин на установяване на нарушението, както липсва дата на която същото е било установено по посочения начин, както липсва и изискваното в т. 5, предл. последно на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, описание на доказателствата, които го потвърждават.

На следващо място – със съставения акт за нарушение П.В. е административнонаказателно обвинен за това, че "не е изпълнил задължението си да сключи договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на МПС, което управлява." Посочени като нарушена законова разпоредба са нормите на чл. 264, ал. 3 от КЗ и чл. 315, ал. 1, предл. 1 от КЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 315, ал. 1, предл. 2 от КЗ във вр. с чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ, на каквото посочено в НП правно основание В. е административно наказан, "физическо лице, което управлява

моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 до 600 лв." По силата на така цитираната законова разпоредба В., който безспорно установено е, че не е собственик на управляваното МПС, няма правно задължение за действие – да сключи застраховка "гражданска отговорност", а има забрана да управлява МПС, за движението на което по пътищата, отворени за обществено ползване, законът изисква наличие на сключен договор за "гражданска отговорност". На свой ред наказващия орган, с наказателното постановление, освен че сочи в пълнота чисто цифрово правната квалификация на административното нарушение изменя и административнонаказателното обвинение, предявено със съставения акт. Очевидна е липсата на нужния конекситет между обстоятелствата по извършване на нарушението в акта и НП, както и основно между повдигнатото с акта, по реда на чл. 36, ал. 1 на ЗАНН, обвинение и произнасянето на наказващия орган по него. На практика В. е наказан за непредявено му с акта нарушение. АУАН има обвинителна функция и с него се очертават пределите на административнонаказателното обвинение не само от фактическа, но и от правна страна. В случая с наказателното постановление е изменена правната квалификация на повдигнатото с АУАН административнонаказателно обвинение. Несъответствието между правната квалификация на деянието и фактите, обосновава извод за нарушение, допуснато както в самия акт, така между акта и издаденото въз основа на него НП, както и в самото НП, не позволява формиране на еднозначен правен извод по приложението на закона при възприетото от административнонаказващия орган наличие на съставомерно деяние по чл. 315, ал. 1, предл. 2 във вр. с чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ. Така В. във фазата до издаване на НП е следвало да се защитава срещу вменено му в нарушение несклучване на посочената от закона застраховка, каквото поведение не дължи, но е наказан с НП затова, че управлява МПС, във връзка с чието притежаване или ползване не е сключена задължителната застраховка.

Съгласно трайната съдебна практика е недопустимо с наказателното постановление на нарушителя да се предявява ново (от гледна точка на посочените в АУАН фактически констатации и дадената им правна квалификация) административнонаказателно обвинение. Актосъставителят неправилно е издирил и посочил нарушената законова разпоредба и това е грешка, която не може да бъде санирана по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Касае се за грешна правна квалификация на деянието в съставения АУАН и доколкото именно с него на нарушителя се повдига обвинение в извършване на административно нарушение, неправилната правна квалификация може да бъде "поправена" единствено и само със съставянето и предявяването на нов АУАН. Това на свой ред е гаранция за пълноценното участие на нарушителя в административнонаказателната фаза на процеса и липсата ѝ несъмнено накърнява правото на защита на лицето, привлечено към

административнонаказателна отговорност. Допуснатото в случая процесуално нарушение е съществено и е абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Районният съд, неустановил посочените по-горе съществени процесуални нарушения, допуснати в производството по издаване на обжалваното НП е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен, както по изложените по-горе съображения ще бъде отменено и процесното наказателно постановление.

В хода на касационната проверка се установи , че при постановяване на въззивното решение Районен съд Радомир е допуснал грешка при изписване на номера на обжалваното наказателно постановление , но с оглед факта , че изложената в мотивите на решението фактическа обстановка напълно отговаря на констатациите на актосъставителя , настоящата инстанция намира , че волята на въззивния съд е ясна и неправилното изписване на номера на наказателното постановление е техническа грешка която не рефлектира върху крайния резултат от съдебното обжалване.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №46 от 14.02.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №696 по описа на съда за 2013 г. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №1405 от 05.12.2013 г. на Началник на Районно управление - Радомир към Областна дирекция на МВР - Перник, издадено срещу П.Х.В., ЕГН *****, с което за нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) във вр. с чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 (четиристотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/